

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.2.2021
COM(2021) 54 final

ANNEXES 1 to 2

BILAGOR

till förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

**om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 138/2004 vad gäller
regionalräkenskaper för jordbruket**

BILAGA I

Bilaga I ska ändras på följande sätt:

1. I avsnittet Innehållsförteckning ska följande punkt *VII. Regionalräkenskaper för jordbruket* läggas till:

”VII. Regionalräkenskaper för jordbruket

- A. Allmänna principer
 - 1. Inledning
 - 2. Regional ekonomi, regionalt territorium
 - 3. Basenhet i sammanställningen av regionalräkenskaperna för jordbruket
 - 4. Metoder för sammanställning av REAA
 - 5. Begreppen hemvist och territorium
 - 6. Branschen jordbruk och karakteristiska enheter
- B. Produkttransaktioner
 - 1. Produktion
 - 2. Insatsförbrukning
 - 3. Bruttoinvestering
- C. Omfördelningstransaktioner och andra flöden
 - 1. Allmänna regler
 - 2. Förädlingsvärde
 - 3. Kapitalförslitning
 - 4. Subventioner
 - 5. Skatter
 - 6. Löner och kollektiva avgifter
 - 7. Driftsöverskott, netto
 - 8. Ränta, arrenden

9. Jordbrukets företagsinkomst: allmänna beräkningsregler
- D. Översikt över genomförandet
 1. Inledning
 2. Att definiera jordbruket i en region
 3. Att mäta jordbruksproduktionen
 4. Ej särskiljbara sekundära icke-jordbruksaktiviteter
 5. Insatsförbrukning”

2. I punkt 1.27 ska den tredje strecksatsen ersättas med följande:

”— Enligt vedertaget bruk får de inte omfatta produktion av fast bruttoinvestering i icke-jordbruksprodukter (som byggnader eller maskiner) för egen räkning. Produktion för egen slutlig användning anses vara en avgränsad aktivitet och ska bokföras som produktion från en viss lokal verksamhetsenhet. Bostadstjänster som erbjuds anställda som naturalön ska redovisas på liknande sätt (dessa bokförs som naturalön på kontot för inkomstbildning).”

3. Punkt 2.006 ska ersättas med följande:

”2.006. I EAA anges priserna antingen avrundade till närmaste heltal eller med en eller två decimaler, beroende på de tillgängliga prisuppgifternas statistiska tillförlitlighet. Relevant prisinformation om insatsvaror och produktion krävs för att sammanställa EAA.”

4. I punkt 2.108. ska led g ersättas med följande:

”g) Betalning för tjänstedelen av bruttopremier för försäkringar som har tagits för att täcka företagets risker, t.ex. förluster av djur, skador på grund av hagel, frost, brand, storm etc. Återstoden, dvs. nettopremien, är den del av den betalade bruttopremien som försäkringsbolagen disponerar för att reglera skadeståndsanspråk.

En uppdelning av bruttopremien i dessa två beståndsdelar kan endast bli någorlunda rättvisande om den görs för landets totala ekonomi, vilket är fallet med nationalräkenskaperna. Tjänstedelen tillräknas i allmänhet olika branscher med hjälp av lämpliga fördelningsnycklar i samband med att input-output-tabeller utarbetas. Innan denna post förs in i EAA bör därför en avstämning göras mot nationalräkenskaperna (se punkt 3.063., fotnot 1, när det gäller bokföring av subventioner i samband med försäkringstjänster).”

5. I punkt 2.136. ska den tredje strecksatsen ersättas med följande:

”— Förändringar i de fasta tillgångarnas klassificering eller struktur: t.ex. förändringar när det gäller den ekonomiska användningen av mark, mjölkboskap som övergår till köttproduktion (se punkt 2.149., fotnot 1) eller jordbruksbyggnader som omvandlas för privat bruk eller annan ekonomisk användning.”

6. Följande kapitel VII. *Regionalräkenskaper för jordbruket* ska läggas till:

”VII. REGIONALRÄKENSKAPER FÖR JORDBRUKET

A. ALLMÄNNA PRINCIPER

1. Inledning

- 7.01. Regionalräkenskaper spelar en viktig roll i utformningen, genomförandet och utvärderingen av regionalpolitik. Objektiva, tillförlitliga, konsekvent, relevanta och harmoniserade regionala statistiska indikatorer utgör en stabil grund för politik som syftar till att minska ekonomiska och sociala skillnader mellan EU:s regioner.
- 7.02. Regionalräkenskaperna för jordbruket (REAA) är en anpassning på regional nivå av räkenskaperna för jordbruket (EEA).
- 7.03. REAA består av samma uppsättning konton som EAA men begreppsmässiga problem och mätproblem ger en uppsättning konton för regioner som varken är lika omfattande eller detaljerade som EAA på nationell nivå.
- 7.04. Som regionala konton ska REAA sammanställas på grundval av regionala uppgifter som samlats in direkt och nationella uppgifter som delats upp efter region baserat på antaganden. Bristen på tillräckligt fullständiga, aktuella och tillförlitliga regionala uppgifter leder till att man måste göra antaganden när man sammanställer regionalräkenskaper. Resultatet blir att vissa skillnader mellan regioner inte alltid avspeglas i regionalräkenskaperna (ENS 2010, 13.08).

2. Regional ekonomi, regionalt territorium

- 7.05. En sammanställning av regionalräkenskaper, oavsett om de gäller branscher eller institutionella sektorer, kräver en noggrann avgränsning av den regionala ekonomin och det regionala territoriet. I princip omfattar jordbruksbranschen i en region de enheter (jordbruksföretag) som bedriver jordbruksaktiviteter (se punkterna 1.60.–1.66.) inom det regionala territoriet.
- 7.06. En regional ekonomi i ett land är en del av det landets totala ekonomi. Den totala ekonomin definieras utifrån institutionella enheter och sektorer. Den består av alla institutionella enheter som har sin huvudsakliga ekonomiska hemvist inom ett lands ekonomiska territorium. Det ekonomiska territoriet sammanfaller inte helt med det geografiska territoriet (se punkt 7.08.). Ett lands ekonomiska territorium indelas i regionala territorier samt utomregionalt territorium (ENS 2010, 13.09).
- 7.07. Det regionala territoriet består av den del av ett lands ekonomiska territorium som direkt går att knyta till en region, enligt definitionen i ENS 2010. Alla frizoner, däribland tullager och fabriker under tulltillsyn, ingår i den region där de är belägna.
- 7.08. Denna uppdelning av territoriet överensstämmer inte helt med begreppet ”nationellt ekonomiskt territorium” som används i nationalräkenskaperna. Ett utomregionalt territorium består av de delar av territoriet som inte direkt kan knytas till en enda region, och som inte ingår i REAA, nämligen följande delar:
 - a) Det nationella luftrummet, territorialvattnen och den del av kontinentalsockeln som ligger på internationellt vatten där landet åtnjuter exklusiva rättigheter.

b) Territoriella enklaver (dvs. geografiska territorier belägna i utlandet som i enlighet med internationella fördrag eller överenskommelser mellan stater används av landets offentliga förvaltningsorgan (som t.ex. ambassader, konsulat, militärbaser, forskningsstationer etc.).

c) Olje- och gasfyndigheter osv. på internationellt vatten, utanför landets del av kontinentalsockeln, som exploateras av inhemska enheter.

- 7.09. Standardindelningen av territoriella enheter för statistikändamål (Nomenclature of territorial units for statistics – Nuts)⁽¹⁾ ger en enkel och enhetlig indelning av Europeiska unionens ekonomiska territorium. För nationellt bruk kan regionalräkenskaper också sammanställas på en mer detaljerad regional nivå (ENS 2010, 13.12).

3. Basenhet i sammanställningen av regionalräkenskaperna för jordbruket

- 7.10. De enheter som används för regionalräkenskaperna för branscher är lokala verksamhetsenheter. Den lokala verksamhetsenheten är produktionsenhetens observerbara form.
- 7.11. Med det statistiska angreppssättet (bransch) ”nöjer man sig med” en observerbar enhet, även om detta leder till att man får bortse från kravet på en enda aktivitet. Precis som i SNA 2008 prioriteras i ENS 2010 det statistiska angreppssättet och man förespråkar att den lokala verksamhetsenheten används vid sammanställningen av nationalräkenskaperna efter bransch. I de båda systemen definieras alltså samma enhet för branscher, oavsett om dessa täcks på regional eller nationell nivå.
- 7.12. I likhet med i EAA används i REAA jordbruksföretaget – anpassat till vissa konventioner för att överensstämja med målen ifråga – som basenhet för branschen jordbruk. Detta val motiveras framför allt av två orsaker. Dels är enheten ”jordbruksföretag” den lokala verksamhetsenheten för jordbruk (se punkterna 1.09.–1.17.), definierad som den del av en verksamhetsenhet som finns på lokal nivå. Dels utgör den lokala verksamhetsenheten den enhet som är mest lämpad för jordbruket, även om den omfattar sekundära icke-jordbruksaktiviteter som inte kan särskiljas från jordbruksaktiviteterna (se punkterna 1.15. och 1.16. samt 1.25.–1.32.).
- 7.13. Att använda jordbruksföretaget som basenhet förutsätter att företagets sekundära icke-jordbruksaktiviteter ingår i regionalräkenskaperna för jordbruket (se punkt 7.12.). Eftersom syftet med EAA är att mäta, beskriva och analysera den inkomstbildning som uppstår genom ekonomisk aktivitet gällande jordbruk, inbegrips inte enheter där jordbruket endast är en fritidssysselsättning, t.ex. husbehovsodling och hobbyuppfödning. Däremot ingår enheter som sysslar med självhushållsjordbruk i EAA (se punkt 1.24.).
- 7.14. Jordbruksföretaget är referensenhet för statistikundersökningarna över jordbruket, oberoende av om undersökningarna är nationella eller regionala. Detta har den fördelen att kvantitativa värderingar av produktionen kan bygga direkt på de statistiska systemen för mätning av arealer, avkastning, antalet djur etc. Valet av jordbruksföretaget

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1059/2003 av den 26 maj 2003 om inrättande av en gemensam nomenklatur för statistiska territoriella enheter (NUTS), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX:02003R1059-20191113>.

har dessutom den fördelen att enhetligheten i räkenskaperna blir bättre.

4. Metoder för sammanställning av REAA

- 7.15. I ENS (ENS 2010, 13.24–13.32) föreslås två metoder, som är tillämpbara på antingen branscher eller institutionella sektorer: bottom-up-metoder eller top-down-metoder. Den första metoden går ut på att samla in uppgifter på enhetsnivå (lokala verksamhetsenheter, institutionella enheter) för att därefter aggregera dem och på så sätt få det regionala värdet av olika aggregat. Enligt top-down-metoden rekonstrueras de regionala värdena genom en uppdelning av nationella uppgifter med hjälp av en indikator som så nära som möjligt speglar den regionala fördelningen av variabeln ifråga. De två metoderna kan även kombineras på olika sätt, vilket i ENS kallas för ”en blandning av de båda typerna av metoder”. Bottom-up-metoderna prioriteras men i praktiken är det i många fall en blandning av de båda typerna av metoder som används.

5. Begreppen hemvist och territorium

- 7.16. Både företags och hushålls ekonomiska transaktioner kan ske över regionala gränser. Företag kan också bedriva verksamhet i flera regioner, antingen på fasta platser eller på tillfällig grund, t.ex. kan stora jordbruksföretag bedriva verksamhet i olika regioner. Det behövs därför en tydlig princip som hjälp för medlemsstaterna att fördela den interregionala verksamheten till en region på ett konsekvent sätt.
- 7.17. Regionalräkenskaperna för branscher bygger på kriteriet produktionsenhetens hemvist. Varje bransch på regional nivå avser en grupp lokala verksamhetsenheter med samma eller likartad primär ekonomisk verksamhet som har sin ekonomiska hemvist i det regionala territoriet. Oftast är denna ekonomiska hemvist knuten till en specifik, permanent plats i regionen, i likhet med de institutionella enheter till vilka de lokala verksamhetsenheter hör.
- 7.18. Regionalräkenskaperna har dock ett antal särdrag. För vissa aktiviteter är det inte alltid lätt att definiera regionen som ett särskilt område. Förhållandet mellan var huvudkontoret finns och jordbruksföretagets fysiska läge kan ge upphov till problem. Det kan i själva verket inträffa att de produktionsfaktorer som används i jordbruket leds av ett huvudkontor som ligger i en annan region. För REAA är det viktigt att de två enheterna delas upp. Detta är orsaken till att ett jordbruksföretag ska fördelas till den region där produktionsfaktorerna finns och inte till den region där huvudkontoret finns. Ett huvudkontor kan alltså generera flera enheter enligt REAA – lika många enheter som det finns regioner som är hemvist för olika lokala verksamhetsenheter och där regionen är en annan än den där huvudkontoret finns.
- 7.19. Ett alternativ, som normalt inte tillämpas på national- och regionalräkenskaperna, är att ha en strikt territoriell utgångspunkt. Det innebär att verksamheterna fördelas till det territorium där de faktiskt bedrivs, oavsett hemvisten för de enheter som berörs av verksamheten.

- 7.20. Även om metoden som bygger på hemvist har företräde framför den regionala fördelningen av inhemska enheters transaktioner finns i ENS 2010 ett begränsat utrymme för tillämpning av territorialmetoden (ENS 2010, 13.21). Detta inträffar när konstruerade enheter skapas för mark och byggnader i den region eller det land där marken eller byggnaden är belägen.
- 7.21. I det hypotetiska fall där enheter med hemvist i en region endast bedriver verksamhet i sitt regionala territorium sammanfaller hemvistbegreppet med territoriebegreppet. Detta är också fallet vid regional fördelning baserad på konstruerade enheter som skapats för mark och byggnader och för enskilt ägda företag i andra länder eller i andra regioner än den där ägaren är bosatt.

6. Branschen jordbruk och karakteristiska enheter

- 7.22. En bransch består av en grupp av lokala verksamhetsenheter som ägnar sig åt samma, eller liknande, slag av ekonomisk aktivitet (se punkt 1.59.). Definitionen av jordbruket i EAA motsvarar i princip huvudgrupp 01 i Nace Rev. 2 med de undantag som anges i punkterna 1.62.–1.66. Räckvidden för REAA definieras utifrån listan för EEA över aktiviteter som är karakteristiska för jordbruket. Definitionen av jordbruket i EAA, och därmed i REAA, avviker på ett par punkter från den branschdefinition som fastställs i den centrala ramen för nationalräkenskaperna (se punkt 1.93.).

B. PRODUKTTRANSAKTIONER

- 7.23. Värderingen av jordbruksproduktionen ger upphov till ett antal specifika problem. De största rör säsonsprodukter, animalieproduktion och tidpunkt för bokföring på kontona. I EAA-metoden föreskrivs exakta regler för hur effekterna av lagring ska beaktas vad gäller säsonsprodukter, hur animalieproduktion ska mätas samt hur varor i arbete ska redovisas. Dessa regler ska följas vid sammanställningen av REAA. Detta utesluter dock inte att vissa anpassningar måste göras på regional nivå, t.ex. vad gäller animalieproduktionen. Det bör framhållas att summan av de regionala värderingarna ska vara identisk med EAA-värderingarna.

1. Produktion

- a) Värdering av produktionen
- 7.24. I REAA motsvarar en regions produktion alla produkter som omfattas av EAA som har producerats under räkenskapsperioden i den regionen av alla enheter inom jordbruket, vare sig den är avsedd för saluföring utanför branschen, för försäljning till andra företag eller, i vissa fall, för användning av samma företag. Följaktligen
- a) ska alla jordbruksprodukter från ett företag i regionen bokföras som en del av regionens produktion, oberoende av produktens bestämmelseort och vilken enhet som köper den,
- b) ska vissa jordbruksprodukter som används som insatsförbrukning av samma företag ingå i regionens produktion (se punkt 2.056.).
- 7.25. Produktionsprocessen för djur tar vanligtvis flera år. Vid värdering av djur ska man skilja mellan djur klassificerade som fasta tillgångar (avelsdjur, dragdjur, mjölkboskap etc.) och djur klassificerade som lager (djur som främst är avsedda för köttproduktion). För att undvika dubbelräkning behandlas därför transaktioner med djur mellan jordbruksföretag (som anses vara ”positiv” försäljning för de

säljande företagen och som ”negativ” försäljning för de köpande företagen) på följande sätt:

a) Transaktioner med djur klassificerade som fasta tillgångar mellan företag i samma region tar ut varandra, med undantag för kostnader i samband med ägarbyte⁽²⁾. De bokförs inte som företagens försäljning och ingår alltså inte i regionens produktion.

b) Djur klassificerade som lager och som är föremål för transaktioner mellan regioner behandlas som positiv försäljning (tillsammans med exporten) för ursprungsregionen och de djur som köps från andra regioner som negativ försäljning (tillsammans med importen)⁽³⁾.

c) När kostnader i samband med ägarbyte (transporter, handelsmarginaler etc.) gäller handel med djur klassificerade som lager dras de av från produktionsvärdet. Detta sker automatiskt när det rör sig om köp från företag i en annan region, eftersom kostnaderna ingår i den ”negativa” försäljningen. Däremot måste man justera försäljningen, och därmed produktionen, vid handel med djur mellan företag i samma region.

b) Värdering av produktionen

7.26. Produktionen ska värderas till baspriser (se punkt 2.082.) (inklusive produktsubventioner minus produktskatter). Denna beräkningsmetod kräver att man delar upp produktskatter och produktsubventioner efter region.

2. Insatsförbrukning

a) Definition

7.27. Insatsförbrukning utgörs av de varor (förutom fasta tillgångar) och marknadstjänster som konsumeras i produktionsprocessen i syfte att producera andra varor (se punkterna 2.097.–2.109.).

7.28. Vid sammanställningen av REAA ingår följande jordbruksprodukter i insatsförbrukningen:

a) Jordbruksprodukter som köps från andra jordbruksföretag (i samma region eller från andra regioner) för att konsumeras i produktionsprocessen.

b) Vissa produkter som konsumeras inom samma enhet och som redovisas som produktion (se punkterna 2.054.–2.058. och 7.24.).

7.29. Det särskilda fallet med indirekt mätta finansiella förmedlingstjänster (Fisim) behandlas i regionalräkenskaperna på samma sätt som i nationalräkenskaperna. Om skattningen av utlånings- och inlåningsstockar finns tillgänglig per region, kan bottom-up-metoden användas. Normalt finns dock inte skattningar av utlånings- och inlåningsstockar tillgängliga per region. När så är fallet sker fördelningen av Fisim på användarbransch med den näst bästa metoden: regional bruttoproduktion eller regionalt bruttoförelämningsvärde per bransch används som fördelningsindikatorer (ENS 2010, 13.40).

² Så länge motsvarande försäljning och köp sker under samma räkenskapsperiod.

³ Anskaffning av djur ska aldrig bokföras som insatsförbrukning (det är i princip ett köp av varor i arbete, se punkt 2.067.) och beräkningen av animalieproduktionen kan endast göras indirekt, baserat på försäljning, fasta bruttoinvesteringar och lagerinvesteringar.

- b) Värdering av insatsförbrukning
- 7.30. Alla produkter och tjänster som används till insatsförbrukning bör värderas till mottagarpriser (exklusive avdragsgill mervärdesskatt) (se punkterna 2.110.–2.114.).
- 3. Bruttoinvestering**
- 7.31. Bruttoinvesteringar för jordbruket vidareindelas i:
- a) Fasta bruttoinvesteringar.
- b) Lagerinvesteringar.
- a) Fasta bruttoinvesteringar
- 7.32. En fast bruttoinvestering i jordbruket uppstår varje gång ett jordbruksföretag anskaffar eller producerar fasta realkapitalvaror som är avsedda att användas under längre tid än ett år som produktionsmedel i jordbrukets produktionsprocess. Fördelningskriteriet för bokföring av den fasta bruttoinvesteringen avser användarbranscherna och inte den bransch till vilken den juridiske ägaren hör.
- 7.33. Fasta tillgångar som ägs av en multiregional enhet fördelas på de lokala verksamhetsenheter där de används. Fasta tillgångar som omfattas av operationell leasing bokförs i den region där ägaren av tillgångarna har sin hemvist, och de som omfattas av finansiell leasing bokförs i användarens region (ENS 2010, 13.33).
- 7.34. Nya tillgångar som tillförs de fasta tillgångarna bokförs brutto, dvs. utan avdrag för kapitalförslitning. Dessutom beräknas kapitalförslitning vanligtvis för dessa tillgångar. Nettoinvesteringarna erhålls genom att kapitalförslitningen dras av från bruttoinvesteringarna.
- 7.35. Produktionsenheter kan sälja befintliga tillgångar till varandra, t.ex. begagnade maskiner. När tillgångar flyttas mellan branscher och regioner bör det totala erlagda beloppet inkluderas i de fasta bruttoinvesteringarna i en bransch eller region och det erhållna beloppet bör dras av från de fasta bruttoinvesteringarna i den andra branschen eller regionen. Transaktionskostnader i samband med byte av ägare till tillgångar, t.ex. juridiska kostnader vid försäljning av mark och befintliga byggnader, räknas som ytterligare fasta bruttoinvesteringar av förvärvaren, även om en del av kostnaderna betalas av säljaren.
- 7.36. En regions fasta bruttoinvesteringar i avelsdjur och dragdjur motsvarar skillnaden mellan köp utanför regionen (inklusive import) och försäljning till andra regioner (inklusive export), med beaktande av kostnaderna i samband med ägarbyte inom regionen. När uppgifterna för alla regioner aggregeras är det viktigt att se till att flödena mellan regionerna tar ut varandra (exklusive kostnader i samband med ägarbyte) så att summan av samtliga de regionala fasta bruttoinvesteringarna överensstämmer med de fasta bruttoinvesteringarna i nationalräkenskaperna för jordbruket. När det fasta kapitalet utgörs av djur, t.ex. dragdjur, avelsdjur eller mjölkproducerande djur, ska värderingen – när bottom-up-metoden används – baseras på följande konvention: försäljning av djur till företag i andra regioner utgör en negativ fast bruttoinvestering, medan köp från andra regioner utgör en positiv fast bruttoinvestering.

b) Lagerinvesteringar

- 7.37. Lager omfattar alla varor som inte är fasta tillgångar och som lagerhålls av produktionsenheterna vid en viss tidpunkt. Man skiljer mellan två typer av lager: insatsvarulager och färdigvarulager (se. 2.171.).
- 7.38. Vid beräkningen av lagerinvesteringar avseende djur klassificerade som lager ska, förutom export och import, köp från och försäljningar till andra regioner beaktas.

C. OMFÖRDELNINGSTRANSAKTIONER OCH ANDRA FLÖDEN

- 7.39. Det kan i vissa fall vara svårt att i praktiken få tag på tillförlitliga regionala uppgifter om omfördelningstransaktioner – framför allt om enheterna utövar aktiviteter i mer än en region eller om regionen inte är ett tydligt avgränsat område där vissa verksamheter bedrivs. Detta är förklaringen till att ENS endast omfattar regionalräkenskaper för jordbruket för några få aggregat: förädlingsvärde, subventioner, skatter, löner och kollektiva avgifter, arrenden och andra inkomster, räntor och fasta bruttoinvesteringar.

1. Allmänna regler

- 7.40. Omfördelningstransaktioner bokförs på bokföringsmässiga grunder, dvs. när de ekonomiska värdena skapas, transformeras eller förstörs, liksom när fordringar eller åtaganden uppkommer, förändras eller upphör, och inte när betalningen faktiskt görs. Denna bokföringsprincip (som bygger på rättigheter och skyldigheter) tillämpas på alla flöden, både monetära och icke-monetära, och såväl inom enheter som mellan enheter.
- 7.41. Men om den tidpunkt då fordringen (åtagandet) uppkommer inte kan fastställas exakt, kan tidpunkten för betalning eller en annan godtagbar approximation av bokföringsmässiga grunder användas (se punkt 3.007.).

2. Förädlingsvärde

a) Allmänna regler

- 7.42. Förädlingsvärdet är resultatet av produktionsverksamheten i en ekonomi eller i en av dess branscher under en viss period och är saldobosten i produktionskontot. Det är skillnaden mellan värdet av produktionen och värdet av insatsförbrukningen. Förädlingsvärdet är grundläggande när man mäter produktiviteten i en ekonomi eller bransch (se punkt 3.013.) eller en region eller en bransch i en region.

b) Värdering av förädlingsvärdet

- 7.43. Förädlingsvärdet kan redovisas brutto (förädlingsvärde brutto till baspriser) eller netto (förädlingsvärde netto till baspriser), alltså före eller efter avdrag för kapitalförslitning. I enlighet med metoden för att värdera produktion (baspriser) och insatsförbrukning (mottagarpriser) mäts nettoförädlingsvärdet i baspriser (se punkt 3.013.).
- 7.44. Detta medför att man noggrant måste fastställa vilka skatter på produktionen (respektive subventioner) som är produktskatter (respektive produktsubventioner) och knyta dem till specifika varor eller tjänster. Dessutom är det nödvändigt att göra en uppdelning av produktskatterna och produktsubventionerna på regionerna.

- 7.45. Genom att dra av övriga produktionsskatter från förädlingsvärdet till baspriser samt lägga till övriga produktionssubventioner, får man förädlingsvärdet till faktorpriser. Förädlingsvärde netto till faktorpriser motsvarar produktionsfaktorernas intäkter (se punkt 3.014.).

3. Kapitalförslitning

- 7.46. I REAA ger varor och tjänster som utgör företagets fasta tillgångar (t.ex. planteringar som genererar återkommande skörd, maskiner och byggnader, väsentliga förbättringar av mark, programvara, kostnader i samband med ägarbyte av icke-producerade tillgångar etc.) upphov till slitage och teknisk föråldring som produktionsmedel i produktionsprocessen. Sådant slitage och sådan teknisk föråldring mäts som kapitalförslitning. I likhet med i EAA bör kapitalförslitning inte beräknas för produktionsdjur.

4. Subventioner

- 7.47. I REAA tillämpas samma regler som i EAA: flöden som klassificeras som subventioner i EAA klassificeras på samma sätt i REAA och flöden i form av kapitaltransfereringar behandlas på ett liknande sätt.

5. Skatter

- 7.48. I REAA tillämpas samma regler som i EAA: de olika typerna av skatter klassificeras på samma sätt i REAA som i EAA.

6. Löner och kollektiva avgifter

- 7.49. För producenter ska löner och kollektiva avgifter allokeras till de lokala verksamhetsenheter där arbetskraften är anställd. Om dessa uppgifter saknas ska man använda näst bästa metod och allokera lönerna och de kollektiva avgifterna utifrån antal arbetade timmar. Om det saknas uppgifter både om löner och kollektiva avgifter och om antal arbetade timmar ska antalet anställda per lokal verksamhetsenhet användas (se ENS 2010, 13.42).

7. Driftsöverskott netto

- 7.50. Driftsöverskott netto erhålls från förädlingsvärdet netto till baspriser, genom att löner och kollektiva avgifter samt övriga produktionsskatter dras av och övriga produktionssubventioner läggs till.

8. Ränta, arrenden

- 7.51. I REAA tillämpas samma regler som i EAA: flöden som klassificeras som ränta, arrenden i EAA klassificeras på samma sätt i REAA.

9. Jordbrukets företagsinkomst: allmänna beräkningsregler

- 7.52. Från driftsöverskottet drar man av de kapitalinkomster som ska betalas och som gäller jordbruksaktiviteter och sekundära icke-jordbruksaktiviteter. Det rör sig om ränta för lån som tagits upp inom ramen för dessa aktiviteter, inklusive anskaffning av jordbruksmark, samt arrenden som ska betalas till markägare (se punkterna 3.070.–3.087.).

D. ÖVERSIKT ÖVER GENOMFÖRANDET

1. Inledning

- 7.53. Syftet med detta avsnitt är att belysa vissa metodaspekter, framför allt valet av jordbruksföretag och mätningen av produktionen.
- 7.54. Jordbruksföretaget är referensenhet för statistiska undersökningar om jordbruket, både på nationell och på regional/lokal nivå. Detta är en stor fördel för REAA, eftersom det innebär att värderingen av

produktionskvantiteter kan baseras direkt på statistiska system för mätning av arealer, avkastning, antalet djur etc. Att välja jordbruksföretaget har dessutom den fördelen att kontona blir mer enhetliga. Produktion och kostnader hänför sig alltså till en identisk uppsättning enheter, även om extrapoleringsmetoderna kan variera från en källa till en annan. Genom att välja jordbruksföretaget, och i kombination med begreppen karakteristiska aktiviteter och enheter, kan man dessutom undvika alltför vanskliga justeringar, som i fallet med husbehovsodling och hobbyuppfödning. Denna konvention gör det enklare att göra jämförelser mellan länder. Kopplingen till statistiska uppgifter i fysiska kvantiteter – som är mycket viktiga för jordbruket och som garanterar att mätningen av bokföringsposter är enhetlig genom att justeringar eller ändringar av ”icke-statistiskt” slag undviks – förenklar och förbättrar uppenbart beräkningarna. Dessa aspekter är även förenliga med syftet att prioritera bottom-up-metoden i REAA.

2. Att definiera jordbruket i en region

- 7.55. I varje region består jordbruksbranschen av alla jordbruksföretag vars produktionsfaktorer finns i regionen. Denna princip, som stämmer överens med begreppet produktionsenheternas hemvist, kan ställa till med vissa problem: i jordbruksstatistiken definieras jordbruksföretagen vanligtvis utifrån var huvudkontoret är beläget och inte direkt efter var produktionsfaktorerna finns. Dessa två platser sammanfaller inte alltid och denna företeelse riskerar att bli vanligare efterhand som jordbruksföretagen blir allt större. När REAA sammanställs bör därför vissa företag omklassificeras mellan regioner och till och med i vissa fall delas upp. Detta kan visa sig vara svårt i praktiken och i så fall kan det vara bättre att jordbruksföretagen får behålla samma hemvist som i statistikundersökningen. Detta förslag bygger emellertid på två villkor: dels ska metoden för att definiera hemvisten vara densamma i alla regioner i landet, dels ska bokföringsposterna värderas utifrån källor som använder sig av samma regler för att definiera hemvisten för jordbruksföretagen.

3. Att mäta jordbruksproduktionen

- 7.56. I jordbruksproduktionen ingår vissa vegetabiliska produkter som används på nytt av samma företag i form av insatsförbrukning. Det rör sig i huvudsak om djurfoder. I synnerhet när det gäller jordbruksgrödor kan produktionen i regionerna ofta fastställas på basis av de kvantiteter som skördats i regionerna och dessa värderas därefter med hjälp av priser. I detta fall värderas hela produktionen, oavsett om den ska saluföras utanför branschen, säljas till andra jordbruksföretag eller användas inom företaget. Därmed erhåller man direkt produktionen i varje region, i linje med det begrepp som används i EAA och REAA. De priser som används för att värdera produkter som konsumeras inom enheter kan även de bygga på regionala uppgifter, motsvarande de priser som gäller för den saluförda produktionen. Men om det däremot inte finns regionala uppgifter om priserna uppstår ett allmänt problem med värderingen av produktionen, vilket rör såväl den saluförda (regionala) produktionen som den egna konsumtionen inom enheten. Alltså ger värderingen i REAA av produkter som företagen själva konsumerar upphov till samma problem som de saluförda produkterna. Problemet är självklart ett annat om det är omöjligt att värdera kvantiteterna på

regional nivå. Då är en top-down-metod som bygger på värderingar på nationell nivå vanligen den enda metod som kan användas⁽⁴⁾.

- 7.57. Beträffande djur, oberoende av om de klassificeras som lager eller fasta tillgångar, bör man lägga märke till följande punkter:
- Värdering på regional nivå av lagerinvesteringar och fasta bruttoinvesteringar i djur: dessa två flöden är i själva verket komponenter i den indirekta metoden för att beräkna produktionen.
 - Värdering av handel med djur mellan regioner: denna handel är också en komponent i den indirekta metoden för att beräkna produktionen.
 - Uppdelningen mellan regioner av import- och exportflöden avseende djur.
 - Lämplig behandling av kostnader i samband med ägarbyte.
 - Metod för justering av REAA i förhållande till EAA.
- 7.58. I vissa fall kan den indirekta metoden för att beräkna animalieproduktionen vara alltför svår att tillämpa på regional nivå. I så fall är det bättre att beräkna produktionen på basis av en modell där fysiska uppgifter används och sedan justera dessa värden enligt värdena i EAA.

4. Ej särskiljbara sekundära icke-jordbruksaktiviteter

- 7.59. Det finns olika sätt att föra in ej särskiljbara sekundära icke-jordbruksaktiviteter i REAA beroende på vilken typ av aktivitet det rör sig om. Vissa av dessa sekundära aktiviteter är ofta i hög utsträckning koncentrerade till vissa regioner, t.ex. när det gäller bearbetning av jordbruksprodukter. I detta fall kan värderingen av produktionen, både vad gäller kvantiteter och priser, bygga på lokal statistik. För denna produktion är värdena i EAA i praktiken samma som i REAA. Andra fall är däremot svårare. För vissa aktiviteter finns det t.ex. ingen källa på regional nivå, särskilt om aktiviteterna inte från början är koncentrerade till någon särskild region. För andra aktiviteter finns det regionala uppgifter från statistikundersökningar eller mikroekonomiska räkenskaper (t.ex. informationssystemet för jordbruksföretagens redovisningsuppgifter (ISJR)), men inga garantier för att de är regionalt representativa. Uppgifterna kan också vara gamla och det kan saknas källor för att uppdatera dem på ett tillförlitligt sätt. Slutligen händer det att man bara har kvalitativa indikatorer på regional nivå. I samtliga fall utgör värdena i EAA utgångspunkten för REAA och top-down-metoder måste ofta tillämpas.

5. Insatsförbrukning

- 7.60. Insatsförbrukning i REAA omfattar jordbruksprodukter som jordbruksföretagen använder, oavsett om företag i samma region handlar direkt med produkterna, om produkterna kommer från andra regioner eller om de hanteras av mellanhänder som kan, men inte behöver, äga produkterna innan dessa säljs vidare etc. Dessutom redovisas även vissa jordbruksprodukter som konsumeras inom enheten som insatsförbrukning. I huvudsak rör det sig om vissa produkter som används som djurfoder. Anskaffning av djur – inklusive importerade djur – bokförs aldrig som insatsförbrukning.

⁴

I enlighet med den metod som används bör konsumtion inom enheten justeras till EAA-värdena.

- 7.61. En metod för beräkning av insatsförbrukningen av jordbruksprodukter på regional nivå är att för varje produkt fastställa skillnaden mellan produktionen i REAA och den del av produktionen som är avsedd att lämna branschen⁵). Skillnaden motsvarar dock inte exakt varje regions insatsförbrukning av jordbruksprodukter, eftersom den inkluderar de jordbruksprodukter som är avsedda för insatsförbrukning i andra regioners företag, men däremot inte jordbruksprodukter från jordbruksföretag i andra regioner. Insatsförbrukningen måste därför justeras i enlighet med värdena i EAA.
- 7.62. Man kan även tänka sig en annan beräkningsmetod där ISJR används som informationskälla. Med hjälp av denna källa går det att värdera insatsförbrukningen av jordbruksprodukter, oavsett om de kommer från andra jordbruksföretags försäljning eller från andra källor, t.ex. import. Men ISJR täcker inte på riktigt samma sätt de produkter som används som insatsförbrukning inom samma jordbruksföretag, och det är därför nödvändigt med justeringar. På samma sätt ska insatsförbrukningen därför justeras i enlighet med värdena i EAA.”

⁵

Importerade jordbruksprodukter (utom djur) är undantagna här.

BILAGA II

Bilaga II ska ersättas med följande:

”BILAGA II

PROGRAM FÖR ÖVERFÖRING AV UPPGIFTER

För varje produktionspost (posterna 01–18, inklusive undergrupper) ska värdet till baspriser samt ingående komponenter (värdet till producentpriser, produktsubventioner och produktskatter) överföras.

Uppgifterna för produktionskontot och fasta bruttoinvesteringar ska överföras till både löpande priser och priserna föregående år.

Alla värden ska anges i miljoner nationella valutaenheter. Arbetsinsats ska uttryckas i 1 000 årsverken.

Uppgifterna för regionalräkenskaperna för jordbruket ska endast överföras till löpande priser.

1. Produktionskontot

		Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
Post	Lista över variabler	November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (slutliga EAA- uppgifter)	Juni år n+2 (REAA)
01	SPANNMÅL (inklusive utsäde)	X	X	X	X
01.1	Vete och spelt	X	X	X	X
01.1/1	Vanligt vete och spelt	–	–	X	X
01.1/2	Durumvete	–	–	X	X
01.2	Råg och blandsäd av vete och råg	X	X	X	X
01.3	Korn	X	X	X	X
01.4	Havre och blandsäd	X	X	X	X
01.5	Majskorn	X	X	X	X
01.6	Ris	X	X	X	X
01.7	Annan spannmål	X	X	X	X
02	INDUSTRIGRÖDOR	X	X	X	X
02.1	Oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter (inklusive utsäde)	X	X	X	X
02.1/1	Rapsfrön och rybsfrön	–	–	X	X
02.1/2	Solrosfrön	–	–	X	X
02.1/3	Sojabönor	–	–	X	X
02.1/4	Andra oljeväxtfrön och oljehaltiga frukter	–	–	X	X
02.2	Proteingrödor (inklusive utsäde)	X	X	X	X
02.3	Råtabak	X	X	X	X
02.4	Sockerbetor	X	X	X	X

		Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
Post	Lista över variabler	November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (slutliga EAA- uppgifter)	Juni år n+2 (REAA)
02.5	Andra industrigrödor	X	X	X	X
02.5/1	Spånadsväxter	–	–	X	–
02.5/2	Humle	–	–	X	–
02.5/3	Andra industrigrödor: övriga	–	–	X	–
03	FODERVÄXTER	X	X	X	X
03.1	Fodermajs	–	–	X	X
03.2	Foderrotfrukter (inklusive foderbetor)	–	–	X	X
03.3	Andra foderväxter	–	–	X	X
04	KÖKS- OCH PLANTSKOLEVÄXTER	X	X	X	X
04.1	Färska grönsaker	X	X	X	X
04.1/1	Blomkål	–	–	X	–
04.1/2	Tomater	–	–	X	–
04.1/3	Andra färska grönsaker	–	–	X	–
04.2	Blommor och växter	X	X	X	X
04.2/1	Plantskoleväxter	–	–	X	–
04.2/2	Blommor och växter för prydnadsändamål (inklusive julgranar)	–	–	X	–
04.2/3	Planteringar	–	–	X	–

05	POTATIS (inklusive utsäde)	X	X	X	X
06	FRUKT	X	X	X	X
06.1	Färsk frukt	X	X	X	X
06.1/1	Äpplen	–	–	X	–
06.1/2	Päron	–	–	X	–
06.1/3	Persikor	–	–	X	–
06.1/4	Annan färsk frukt	–	–	X	–
06.2	Citrusfrukter	X	X	X	X
06.2/1	Apelsiner	–	–	X	–
06.2/2	Mandariner	–	–	X	–
06.2/3	Citroner	–	–	X	–
06.2/4	Andra citrusfrukter	–	–	X	–
06.3	Tropiska frukter	X	X	X	X
06.4	Druvor	X	X	X	X
06.4/1	Bordsdruvor	–	–	X	–
06.4/2	Andra druvor	–	–	X	–
06.5	Oliver	X	X	X	X
06.5/1	Bordsoliver	–	–	X	–
06.5/2	Andra oliver	–	–	X	–
07	VIN	X	X	X	X

07.1	Bordsvin	–	–	X	–
07.2	Kvalitetsvin	–	–	X	–
08	OLIVOLJA	X	X	X	X
09	ANDRA VÄXTER OCH VEGETABILISKA PRODUKTER	X	X	X	X
09.1	Vegetabiliska flätmaterial	–	–	X	–
09.2	Utsäde	–	–	X	–
09.3	Andra växter och vegetabiliska produkter: övriga	–	–	X	–
10	VEGETABILIEPRODUKTION (01–09)	X	X	X	X
11	DJUR	X	X	X	X
11.1	Nötkreatur	X	X	X	X
11.2	Svin	X	X	X	X
11.3	Hästar och åsnor	X	X	X	X
11.4	Får och getter	X	X	X	X
11.5	Fjäderfä	X	X	X	X
11.6	Andra djur	X	X	X	X
12	ANIMALISKA PRODUKTER	X	X	X	X
12.1	Mjölk	X	X	X	X
12.2	Ägg	X	X	X	X
12.3	Andra animaliska produkter	X	X	X	X
12.3/1	Obehandlad ull	–	–	X	–
12.3/2	Silkeskokonger	–	–	X	–
12.3/3	Andra animaliska produkter: övriga	–	–	X	–
13	ANIMALIEPRODUKTION (11+12)	X	X	X	X
14	PRODUKTION AV JORDBRUKSVAROR (10+13)	X	X	X	X
15	PRODUKTION AV JORDBRUKSTJÄNSTER	X	X	X	X
15.1	JORDBRUKSTJÄNSTER	–	–	X	–
15.2	FÖRSÄLJNING AV MJÖLKKVOTER	–	–	X	–
16	JORDBRUKETS PRODUKTION (14+15)	X	X	X	X
17	SEKUNDÄRA ICKE-JORDBRUKSAKTIVITETER (EJ SÄRSKILJBARA)	X	X	X	X
17.1	BEARBETNING AV JORDBRUKSPRODUKTER	X	X	X	X
17.2	ANDRA SEKUNDÄRA EJ SÄRSKILJBARA AKTIVITETER (VAROR OCH TJÄNSTER)	X	X	X	X
18	JORDBRUKETS PRODUKTION (16+17)	X	X	X	X
19	TOTAL INSATSFÖRBRUKNING	X	X	X	X
19.01	UTSÄDE OCH FÖRÖKNINGSMATERIAL	X	X	X	X
19.02	ENERGI; SMÖRJMEDEL	X	X	X	X

19.02/1	– Elektricitet	–	–	X	–
19.02/2	– Gas	–	–	X	–
19.02/3	– Andra bränslen och drivmedel	–	–	X	–
19.02/4	– Andra	–	–	X	–
19.03	GÖDNINGS- OCH JORDFÖRBÄTTRINGSMEDEL	X	X	X	X
19.04	VÄXTSKYDDSMEDEL OCH BEKÄMPNINGSMEDEL	X	X	X	X
19.05	VETERINÄRKOSTNADER	X	X	X	X
19.06	DJURFODER	X	X	X	X
19.06/1	– Djurfoder som köps in från andra jordbruksföretag	X	X	X	X
19.06/2	– Djurfoder som köps in från enheter utanför jordbruket	X	X	X	X
19.06/3	– Djurfoder som produceras och konsumeras av samma företag	X	X	X	X
19.07	UNDERHÅLL AV UTRUSTNING	X	X	X	X
19.08	UNDERHÅLL AV BYGGNADER	X	X	X	X
19.09	JORDBRUKSTJÄNSTER	X	X	X	X
19.10	INDIREKT MÄTTA FINANSIELLA FÖRMEDLINGSTJÄNSTER (FISIM)	X	X	X	X
19.11	ANDRA VAROR OCH TJÄNSTER	X	X	X	X
20	FÖRÄDLINGSVÄRDE BRUTTO TILL BASPRISER (18-19)	X	X	X	X
21	KAPITALFÖRSLITNING	X	X	X	X
21.1	UTRUSTNING	–	–	X	–
21.2	BYGGNADER	–	–	X	–
21.3	PLANTERINGAR	–	–	X	–
21.4	ÖVRIGT	–	–	X	–
22	FÖRÄDLINGSVÄRDE NETTO TILL BASPRISER (20-21)	X	X	X	X

2. Kontot för inkomstbildning

		Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
Post	Lista över variabler	November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (slutliga EAA- uppgifter)	Juni år n+2 (REAA)
23	LÖNER OCH KOLLEKTIVA AVGIFTER	X	X	X	X
24	ÖVRIGA PRODUKTIONSSKATTER	X	X	X	X
25	ÖVRIGA PRODUKTIONSSUBVENTIONER	X	X	X	X
26	FAKTORINKOMST (22-24+25)	X	X	X	X
27	DRIFTSÖVERSKOTT/SAMMANSA TT FÖRVÄRVSINKOMST (22-23- 24+25)	X	X	X	X

3. Kontot för företagsinkomst

		Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
Post	Lista över variabler	November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (slutliga EAA- uppgifter)	Juni år n+2 (REAA)
28	ARRENDE- OCH HYRESKOSTNADER	X	X	X	X
29	RÄNTEKOSTNADER	X	X	X	X
30	RÄNTEINTÄKTER	X	X	X	X
31	FÖRETAGSINKOMST (27-28- 29+30)	X	X	X	X

4. Poster i kapitalkontot

		Överföring avseende referensår n			
		a	b	c	d
Post	Lista över variabler	November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (slutliga EAA- uppgifter)	Juni år n+2 (REAA)
32	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR I JORDBRUKSPRODUKTER	–	–	X	X
32.1	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR I PLANTERINGAR	–	–	X	–
32.2	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR I DJUR	–	–	X	–
33	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR I ICKE-JORDBRUKSPRODUKTER	–	–	X	X
33.1	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR I UTRUSTNING	–	–	X	–
33.2	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR I BYGGNADER	–	–	X	–
33.3	ANDRA FASTA BRUTTOINVESTERINGAR	–	–	X	–
34	FASTA BRUTTOINVESTERINGAR (UTAN AVDRAGSGILL MERVÄRDESSKATT) (32+33)	–	–	X	X
35	FASTA NETTOINVESTERINGAR (UTAN AVDRAGSGILL MERVÄRDESSKATT) (34-21)	–	–	X	X
36	LAGERINVESTERINGAR	–	–	X	X
37	KAPITALTRANSFERERINGAR	–	–	X	X
37.1	INVESTERINGSBIDRAG	–	–	X	–
37.2	ANDRA KAPITALTRANSFERERINGAR	–	–	X	–

5. Arbetsinsats i jordbruket

		Överföring avseende referensår n		
		a	b	c
Post	Lista över variabler	November år n (EAA- skattningar)	Mars år n+1 (EAA- skattningar)	September år n+1 (slutliga EAA- uppgifter)
38	TOTAL ARBETSINSATS I	X	X	X

	JORDBRUKET			
38.1	OAVLÖNAT ARBETE I JORDBRUKET	X	X	X
38.2	AVLÖNAT ARBETE I JORDBRUKET	X	X	X

”